

det er Meningen, saa mener jeg, at den Sætning skal ud. — I § 7 er imidlertid Humlen. Det er der, det Princip er, som jeg er imod. Skulle vi have delvis Dobbeltbeskatning paa det kommunale Omraade, som her er foreslaaet, vil jeg meget bede det høje Flertal her i Tinget om ikke at forstaa Principet om at lade Næringskommunen saa Lov til at beskattede. Vilde De gøre det, ville De lade Næringskommunen saa Lov til at beskattede, er jeg overbevist om, at Kommunerne rundt om i Landet ville takke Dem, naar De komme hjem. Rige saa vis er jeg paa, at hvis de vedtage Principet om Opholdskommunen, saa vi blot snar frem og tilbage, og om nogle Aar ville Kommunerne være fede af det. Det fører til en Mængde Skriveri, men de Penge, de saa ud af det, bliver kun lidt. Der loves dem 2 pCt., men naar saa de disse 2 pCt.? Det er en anden Ting. De kunne nok skrive til Opholdskommunen og bede om de 2 pCt., men i mange Tilfælde vil Opholdskommunen svare: Vi skulle ikke ud med mere end Halvdelen af Skatten, og i mange Tilfælde vil Næringskommunen ikke saa de 2 pCt. Ikke at tale om den Mængde Tilfælde, hvor de vedkommende drage til Kjøbenhavn og trække deres Indtægt og Næring fra Landkommunen, medens de sidde her i Byen og leve af de Penge, de tjene ude i Landet. De saa deres 3 pCt. Skat i Kjøbenhavn, og Landkommunerne, hvorfra de have hele deres Indtægt, hvad saa de? Ja, de kunne skrive til Kjøbenhavn efter deres 2 pCt., men de saa dem sikkerlig ikke. Det, der egentlig vil ske, er, at de Næringskommuner, som vente at saa noget ved denne Lov, snart ville blive kloge paa, at det, de saa, kun er grumme lidt; en hel Mængde Ulejlighed og Skriveri er det sikre, men det andet, det er det uviste. Men give de dem den Ret, som Venstre tidligere har foreslaaet, til selv at beskattede ganske vist ikke af den fulde Indtægt, men af de $\frac{2}{3}$, eller hvad man nu kan blive enig om, saa beskattede de dem, som de beskattede de øvrige af Kommunens Skatteborgere, med den samme Procent og efter Kommunens Behov, og saa have vi det samme Princip, som hele vor kommunale Vobgibning er bygget paa, og gøre intet Brud i den Henseende; saa ville Kommunerne ogsaa blive meget mere taknemmelige imod de Herrer, end naar De komme hjem med Loven i den her foreslaaede Skikkelse. Jeg ser, at det ærede Medlem for Præsto Amts 6te Valgtreds (Bøssen) ler derad; ja, det kan nok være, at min Henstilling bliver betydningløs, at det høje Flertal aldeles ikke tager noget

Hensyn hertil, jeg er halvvejs forberedt derpaa, men jeg fremkommer alligevel med den i en god Mening og i Sagens Interesse, fordi jeg tror, at det vil gavne Landet, som man forlader det uheldige Princip, der her er foreslaaet i Loven, og beholder det gode gamle, hidtil her i Landet anerkendte Princip. Med Hensyn til § 9, der omhandler Dobbeltbeskatningen, slutter jeg mig nærmest til, hvad der allerede er udtalt. I det hele taget har jeg ikke saa stor Frygt for denne Dobbeltbeskatning, som mange ærede Medlemmer her i Salen saa vel som Folk ude i Landet have. Delvis dobbelt Beskatning have vi jo i Forvejen ude i vore Landkommuner, ja, endog saa en stærk Dobbeltbeskatning, fordi man der først beskatter Hartkornet op til $\frac{3}{4}$ og tit derover, og saa tager man Skat nok en Gang af vedkommende Mand. Den Smule Dobbeltbeskatning, der her kan være Fare for, lige over for Aktieselskaber o. desl., vejer kun lidt op mod, hvad vi have ude i Landkommunerne i Forvejen. Men naar der i det hele taget skal være Tale om Dobbeltbeskatning, kunde jeg dog ønske at saa lidt nærmere Besked; vi have nemlig i vor Tid en Mængde Interessentselskaber; der er blandt andet en hel Mængde Foretagender som Andelsvineflagerier, Andelsmejerier o. s. v.; det er ogsaa en Slags Aktieselskaber, det kan ikke nægtes. At de slutte sig sammen for at laane Penge, gør jo ikke Sagen anderledes, end om de selv stod Penge ind deri. Er det Meningen, og det er det vel ifølge § 9, at enhver Mand, der deltager i den Slags Selskaber, kan komme til Kommunen og sige: „Seg har Aktier i det Selskab, og der vil jeg have mine 4 pCt. og saa være fri for Beskatning“, saa kan det give Lejlighed til mange Bryderier trindt omkring i Kommunerne, og jeg tror ikke, det vil have nogen Betydning. Jeg tror, at man ganske simpelt hen kunde sige: „Du beskattes af, hvad du har, enten det saa staa i Svineslagterier, Andelsmejerier, Teglbrennerier, Ciforfabrikker eller hvad du har dine Penge i.“ — I § 11 handles der om velgørende Stiftelser og Foreninger, som skulle være fri for Skat. Der tales først om Civillisten og Nationalbanken. Det er det gamle bekendte; de holdes jo altid fri. Jeg vil dog her foreskrække, at der i § 11 udtrykkelig nævnes de Stiftelser og Foreninger, der skulle være fri, at der ikke kommer til at staa saadan i Almindelighed: Alle velgørende Stiftelser og Foreninger, der alene virke til almindeligt Gavn. Maa jeg nævne saadan en Stiftelse som Seegerspris. Virker den til almindeligt Gavn? Kommer den herind under eller